

1. Для диригента хору. Раба Господнього Давида, коли він промовив до Господа слова цієї пісні того дня, як Господь урятував його з руки всіх його ворогів та від руки Саула, (18-2) то він проказав: Полюблю Тебе, Господи, сило моя,

2. (18-3) Господь моя скеля й твердиня моя, і Він мій Спаситель! Мій Бог моя скеля, сховаюсь я в ній, Він щит мій, і ріг Він спасіння мого, Він башта моя!

3. (18-4) Я кличу: Преславний Господь, і я визволений від своїх ворогів!

4. (18-5) Тенета смертельні мене оточили, і потоки велійяла лякають мене!

5. (18-6) Тенета шеолу мене оточили, і пастки смертельні мене попередили.

6. (18-7) В тісноті своїй кличу до Господа, і до Бога свого я взиваю, Він почує мій голос із храму Свого, і доходить мій зойк до лиця Його в уші Йому!

7. (18-8) Захиталась земля й затремтіла, і затряслись і хитались підвалини гір, бо Він запалився від гніву:

8. (18-9) із ніздер Його бухнув дим, з Його ж уст пожирущий огонь, і жар запалився від Нього!

9. (18-10) Він небо простяг і спустився, а хмара густа під ногами Його.

10. (18-11) Усівся Він на херувима й летів, і на вітрових крилах понісся...

11. (18-12) Поклав темряву Він як заслону Свою, докільля Його то темрява вод, а мешкання Його густі хмари!

12. (18-13) Від блиску, що був перед Ним, град і жар огняний пройшли хмари Його...

13. (18-14) і Господь загримів у небесах, і Всевишній Свій голос подав, град і жар огняний!

14. (18-15) Він послав Свої стріли, та їх розпорошив, і стрілив Він блискавками, та їх побентежив.

15. (18-16) Показалися річища водні, і відкрились основи вселенної, від сваріння Твого, о Господи, від подиху вітру із ніздер Твоїх...

16. (18-17) Він простяг з висоти Свою руку, узяв Він мене, витяг мене з вод великих,

17. (18-18) він мене врятував від мого потужного ворога, і від моїх ненависників, бо сильніші від мене вони!

18. (18-19) Напали на мене вони в день нещастя мого, та Господь був моїм опертям,

19. (18-20) і на місце розлоге Він вивів мене, Він мене врятував, бо вподобав мене!

20. (18-21) Нехай Господь зробить мені за моєю справедливістю, хай заплатить мені згідно з чистістю рук моїх,

21. (18-22) бо беріг я дороги Господні, і від Бога свого я не відступив,
22. (18-23) бо всі Його присуди передо мною, і не відкидав я від себе Його постанов!
23. (18-24) і був я із Ним непорочний, і стерігся своєї провини,
24. (18-25) і Господь заплатив був мені за моєю справедливістю, згідно з чистістю рук моїх перед очима Його.
25. (18-26) із справедливим поводишся Ти справедливо, із чесним по-чесному,
26. (18-27) із чистим поводишся чисто, а з лукавим за лукавством його,
27. (18-28) бо народ із біди Ти спасаєш, а очі зухвалі принижуєш,
28. (18-29) бо Ти світиш мого світильника, Господь Бог мій, освітлює Він мою темряву!
29. (18-30) Бо з Тобою поб'ю я ворожого відділа, і з Богом своїм проберусь через мур.
30. (18-31) Бог непорочна дорога Його, слово Господнє очищене, щит Він для всіх, хто вдається до Нього!
31. (18-32) Бо хто Бог, окрім Господа? і хто скеля, крім нашого Бога?

32. (18-33) Цей Бог мене силою оперезав, і дорогу мою учинив непорочною,
33. (18-34) Він зробив мої ноги, мов у лані, і ставить мене на висотах моїх,
34. (18-35) мої руки навчає до бою, і на рамена мої лука мідяного напинає.
35. (18-36) і дав Ти мені щит спасіння Свого, а правиця Твоя підпирає мене, і чинить великим мене Твоя поміч.
36. (18-37) Ти чиниш широким мій крок підо мною, і стопи мої не спіткнуться.
37. (18-38) Женуся я за ворогами своїми, і їх дожену, і не вернуся, аж поки не винищу їх,
38. (18-39) я їх потрощу, й вони встати не зможуть, повпадають під ноги мої!
39. (18-40) Ти ж для бою мене підперізуєш силою, валиш під мене моїх ворохобників.
40. (18-41) Повернув Ти до мене плечима моїх ворогів, і понищу ненависників я своїх!
41. (18-42) Кричали вони, та немає спасителя, взивали до Господа, і не відповів їм.
42. (18-43) і я їх зітру, як той порох на вітрі, як болото на вулицях, їх потопчу!
43. (18-44) Ти від бунту народу мене бережеш, Ти робиш мене головою племенам, мені

будуть служити народи, яких я не знав!

44. (18-45) На вістку про мене слухняні мені, до мене чужинці підлещуються,

45. (18-46) в'януть чужинці і тремтять у твердинях своїх...

46. (18-47) Живий Господь, і благословенна будь, скеле моя, і нехай Бог спасіння мого звеличиться,

47. (18-48) Бог, що помсти за мене дає, і що народи під мене підбив,

48. (18-49) що рятує мене від моїх ворогів, Ти звеличив мене над повстанців на мене, спасаєш мене від насильника!

49. (18-50) Тому то хвалю Тебе, Господи, серед народів, і Йменню Твоєму співаю!

50. (18-51) Ти Своєму цареві спасіння побільшуєш, і милість вчиняєш Своєму помазанцеві Давиду й насінню його аж навіки.